

העולם הזה

העורך הראשי:

מורי אבנרי

ראש המערכת:

שלום חזן

עורכי-משנה:

רוב ביותן, מורי סלע

עורך תבנית:

חזרון צור

עורך כיתוב:

סילבי קשת

כתב בכיר:

גלי תבור

חברי המערכת:

ישראל ביבר, שיע גלור, לידי גליה, דוד חורוביץ, רותי ורד, רוני זווה, אברהם חרמון, אופק סאבור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה פרו.

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 | 26786, ת.ד. 136, מען למברקים: "עולמפרט", חסודיא לאור: העולם הזה בע"מ, רחוב משה שחם בע"מ, ת"א, 70, 62239, חהפצה: דוד סופר ובניו, תל-אביב, חסערכת איננה אשדאית לתוכן חסודפות.

העתיד הנקרא ביותר במדינה

9/6 '72

אשר מתפקידו השיגרת הוא לעבור על גליונות העולם הזה ולתרגם חלקים ממנו, ומתעניין אחרים, לצורכי שרותי המודיעין והתעמולה המצריים.

הפעם אני נאלץ לבקש את רשותך לשתמש במדור זה כדי לפנות לקורא אחד מסויים, אני מקוה כי חשיבות העניין, בו תלוי גורלו של אדם, יצדיק את הדבר בעיניך.

אני מבקש אותו בזה לתרגם באופן דחוף את המכתב הבא, המכתב לנשיא מצרים, רייס, גמאל עבד אל-נאצר, נא לדאוג כי המכתב הזה יגיע במהירות האפשרית ללשכת הנשיא, על מנת שיובא לתשומת לבו האישי.

הדברים הבאים מופנים אל הפקיד המצרי

ביכבאשי יקר,

לפני עשרה ימים אסרו אנשך בפתח תעלת-סואץ את העתונאי-הימאי רפי (גולסון) אילון, שליח העולם הזה על סיפון האונייה בירגיטה טופס. כעבור יומיים הודיעה תחנת השידור של קאהיר כי ישוחרר ויקבל עזרה פעילה במילוי תפקידו העתונאי על אדמת מצרים, מאחר שהוא שייך למערכת העולם הזה, הודיעה בעמדתה האמיצה למען הצדק והשלום במרחב.

למחרת היום שידרה אותה תחנה הודעה, כאילו מטילים שלטונות מצריים ספק בכך אם רפי אילון הוא באמת כתב העולם הזה, מאחר ששמו אינו מופיע ברשימת חברי-המערכת בראש גליונות השבועון. באותו יום הודיעו כמה מעותני קאהיר כי אילון חשוד כמרגל. ידיעות אחרות טענו כי הוא "הודה" כביכול שהוא שליח שירותי-המודיעין של צה"ל. הודעה באותו ערב לנציגי סוכנויות רוטר, יונייטד פרס וטאטיס כי אילון הוא כתבנו, וכי הרשימה בראש גליונות העולם הזה אינה כוללת את שמות כל כתבנינו ועובדינו. שמו של רפי נלסון הופיע בראש כתבות רבות בעתון, בלחית תמונתו. באותה הודעה הבעתי את תקותי כי אתה תנצל הזדמנות זו כדי להפגין, ביחסך לרפי אילון, כי יש סיכויים להבנה בין שני עמינו.

לשטונות מצריים, וכי הם ידונו בכובד ראש בגורלו של אילון לאור דבריי. הרשנה לי עתה לפנות בענין זה ישר אליך. אין צורך לומר לאיש כמון, חיל מקצועי חתיק, כי הטענה כאילו רפי הוא מרגל אינה אלא מגוחכת. התצלומים שצולמו על-ידו, מעל סיפון האונייה, הם תצלומים אשר אלפי ימאים אחרים, בני כל העמים, העוברים מדי יום בימיהם בתעלה, יכולים לצלמם. אני מניח כי הצבא המצרי אינו מקיים התקנים סודיים בסוחר הראייה והצלילום של מלחים אלה.

אני מוסר בזה את מילת-הכבוד שלי כי רפי אילון הוא כתב העולם הזה, וכי עלה על סיפון בירגיטה טופס בתפקידו זה, על מנת לכסות את הפלגתו, הוא הודיע למערכת מראש, במיברק מראנגון, על כוונתו לעבור בתעלה על סיפון אוניה זו, ואנו נמנו את האישור שלנו לכך. דווקא נציגי משרד-החוץ של ממשלת-ישראל יעצו לו להימנע מכך.

אינני מבקש מעשה-חסד, ואיני דורש יחס מיוחד לכתבי העולם הזה. אני דורש את חופש-התנועה לכל עתונאי ישראל בארצות ערב, כשם שאני דורש את חופש-התנועה לכל עתונאי ערבי במדינת ישראל. כאשר התגשם דרישה זו, ועתונאי המרחב יוכלו לנוע באופן חופשי ממאראקש ועד מוסול, ויכלו למוטט את חומות השאנה והפחד ההרדי בין עמי המרחב, שאינם יודעים איש את שאיפות רעהו.

אולם בכל זאת עוקבים המוני ישראל בענין מיוחד דווקא אחרי גורלו של כתב העולם הזה על אדמת מצריים. הם יודעים כי העולם הזה לחם במשך שבע שנים ארוכות למען השלום במרחב, למען ההכרה בשאיפות הצודקות של תנועות-השיחרור הערביות מאלג'יר ועד סואץ, למען השתלכות ישראל באיחוד שמי גדול. הם יודעים כי העולם הזה עקב בהבנה ואף באהדה אחרי שאיפות הקצונים החופשיים במצריים, וכי מתח ביקורת על הצטרפות ישראל לחית האימפריאליזם האירופי.

בעיני המונים אלה, יהיה שיחרורו של רפי נלסון אות לכך כי אכן יש הד לקריאתם של המבקשים לחרות ברית בין תנועת-השיחרור העברית ותנועת-השיחרור המצרית. התעללות ברפי נלסון תציע מאבק זה צעדים רבים אחררה. ההחלטה היא בידך, ואני מקוה שתהיה נבונה ושקולה.

מורי אבנרי

מכתבים

משטורר
משטרה-ישראל, כפי שהיא מתוארת ב עיתונכם (העולם הזה 1032), היתה יכולה בקלות להיות את צמרת השלטון הסובייטית. קשה לדעת מי יבוא ללמוד ממי בשיתות מיהורים וחיסולים אישיים.
גדעון כגן, תל-אביב

... ברור שלאחר מלחמת-הנסיים כה ער ערות מניע לכל קציני משטרה-ישראל לעמוד את אות-סיני, ואולי עוד אות-נבונה מיוחד, אגב, האם הציון יקוני, שיישב כל עת

אתם מציעים לא להאמין גם למשטרה ולבית-המשפט. האם לדעתכם הגיעה שעת "אישי הישר בעיניו ויעשה?"
שפרה גבעולי, פתח-תקה
להיפך. הגיעה השעה שצמרת המשטרה תעשה את הישר בעיני החוק.
טרנדור ושמה סהר
הכל ברור ומובן לאחר פסק הדיון הייסטורי, ברמקוסטיה הצעירה של ישראל שורצים כמה ברנשים מסוכנים מסוגם של שמואל תמיר, אורי אבנרי ושורת המתנדבים, שנאמלו ללא סיבה אל עמוס בוגוריון, בחור נחמד וישר וטפלו עליו האשמות כה חמורות. מה יש? אסור לעסום להרויח קצת מהצד?
אהרון בכר, גבעתיים

אם את הופעתו של סהר בבית-המשפט כינו השופטים רק בשם טרנדיה, הרי יש לראות בפסק הדיון טרניקומדיה.
לוי נדב, ירושלים

היכן חוש הצדק האנושי שלכם. אתם פותחים מנבית למען השורה כדי שתוכל לשלם את סכום הפיצויים לעמוס בוגוריון. מדוע אין אתם פותחים מנבית למען סהר? האם הוא חייב לדעתכם להצטרף למעגל הגדול של מחוסרי כבוד?
דוד קנטור, תל-אביב

שורת המנדבים
בהתאם להודעתכם במדור המכתבים (ה עולם הזה 1042) הנני מצרף המחאה על-ידי 20 ל"ה כהשתתפות בתשלום הפיצויים לעמוס בוגוריון.
א. ברט, חיפה

מחתרת לראווה
רק עכשיו נודמן לי לקרוא את עדותו של אלישווילי בהעולם הזה (1030). אין כל חידה, כפי שטענתם, יש כאן פישוט הצגה מנוחכת שאפשר לסכמה בערך כך:

קורא ברנד באמריקה
אישי ש.ב. ועוד אישי ש.ב. הלכו לפגוש אישי ש.ב. שכביכול לא היה אישי ש.ב., יחד יצרו מחתרת נגד הש.ב. והכלו להודיע על כך ברומא נהנו השליטים לעזור את העם במשחקי-זירה. אצלנו עושים זאת במחתרות. ליאורה, תל-אביב

... על השבועות האחרונים חשבתי שאנו חיים ב-1967, אולם ממחר שאנו חיים ב-1984. בביקוח האה הגדול, איד מחזירים את השעון אהורנית?
עמי ליאונוב, ירושלים

היכן השרבובים?
בארץ הואת נולדים עם השקפת-עולם. לאחר כל גנייה-לדלים ותנועות-הנוער שעברתי בהן, האמנתי שמה שנקלס במוחי הוא הטוב והבהיר ניתן לשנוי. מעולם לא האמנתי שאני מסוגל לאלימות, לא תיאורתי שרונים להאמין שרברבים לבחוריהם-דניות. עתה, לאחר נילוי פרשות-השחיתות, ריגול ורי גולש-כננר, הורדת סכסי "שחיתות" וקשרים נושאר ירקות מצוינים, נקראים בעלי-מקצוע המאמינים להעביר לנגב כמסוק את הירקון, תחלת-ניב מסויימת, היוצאת לאור מדי שבוע והמבקשת להשלים בארץ משטר של טורו ושל דיכוי.
והו מקור הסכנה העלול לנגף גם טובים. אחת נמצא את עצמנו יום אחד משוללי חרות-הפרט וחופש-הדיבור.
יחזקאל טנאי, מושב גבעתי

עדת ממזרים
"האשה שצולמה בלי"ח" (העולם הזה 1032) היתה מרתק ומעורר. המעיד עד היכן דוחפת הכפיה הרדית אורחיים ישרים. זהו רק מקרה אחד מני אלפים, בהם הופכים הזקיה-אישות בישראל את חיי המשפחה לניהולם. הגיע הזמן למסור חוקים אלה לבית-משפט אורחיים...
ח. דולן, חיפה

יותר מחפיר ממעשה הבעל שצילם את אשתו הוא המשפט המכריח אנשים לחשוף את חיייהם האישיים קבל עם ועדה...
ברכה זינגר, רמת-גן

נרעדתי לקרוא בהעולם הזה (1032) על מוזית הרבנים לשלול את זכות הנשואים מאלפי תושבי הארץ, שהם בני לזונות בלתי-נישואים. הפעם אין המדובר בכפיה דתית העוסקת בענינים כמו רחיצה בים, או אכילת בשר חזיר, אלא בשאלת חיים, המונעת את זכותם של אלפי אזרחים להקים משפחה במדינה.
לפי חוק הארץ יש רק פתרון אחד לאלפי האנשים שחוק הכפיה הרדית נוגע בהם. אני מציע שכל אלה יתאחדו בעוד מועד ויקימו עדה רדית חרישה שישלם שתוכל לבצע נשואין. אין ספק שאו יצטרפו אליהם

גם מתנגדי הכפיה הרדית שאינם נפגעים במייסריו.
צדוק גילדון, תל-אביב

מחזיר כל ישראל — התאחדו! אין לכם מה להפסיד בלתי אנו כבליכם, ועלמה ומלואה לזכות בה.

גלריאדה
נדהמתי לקרוא על הנסיון להוציא בחור רות המיסות לתרבות רעה במסווה של חברה סרטים (העולם הזה 1031). עד כמה שקראתי, עד היום סרם מצאה הר משטרה לחנוץ לעצור או לאסור את הרמאים.
דב פזמוני, קרית ביאליק

קראתי בעיון רב את כתבתכם היוצאת במדור הרגיל על גלר ולחק הסטוריים שלו. אני מוכרח לציין בסיפוק שאתם נכרים מושלמים וערביים אומרים סלם חק. אני מאחל לכם שתצליחו לעשות קצת סדר במדינה הקטנה והצעירה שלנו. עוין דרוין, כפר-סבא

בעיתונכם הנכבד הופיעו כתבות מספר בקשר לנגוה המכנה את עצמו חברת כרמון פילם, ואשר כפי האמור במאמרם החייסוד לעסוק בייצור סרטים בדרכים בלתי נאותות. אי-לואת נבקשכם להביא לידיעת קוראייכם: חברת כרמון פילם בע"מ היא חברת הי סרטים הוותיקה ביותר בארץ, ואין כל קשר או מעג בינה לבין הפירמה המכנה את עצמה בשם כרמון פילם. חברת כרמון פילם רשומה כחוק והאנשים המתוארים במאמרם יחדו להם את השם המסעה הנ"ל שלא כחוק. רק פתור פיר-סומיים נודע לנו על קיום הפירמה הנ"ל. למותר לציין כי הרמיון המסעה שבין היס כרמון פילם לבין שמה הרשום של חברתנו, נרם לנו נזקים עצומים, לעסקינו ולשם הטוב של חברתנו. אנו שומרים לעצמנו את הזכות לנקוט באמצעים חוקיים נגד האנשים הנ"ל ולבקש תשלום פיצויים מהם ומחן צו מניעה כיחס לשימוש בשם הנ"ל.

סרטי כרמל בע"מ, תל-אביב

חינוך צבוע
לפני זמן קצר נפל לידי עלון התלמידים אים של תלמידי בית-החינוך תיכון ירו שלם. אחד התלמידים שאל באותו עתון מדוע אין העולם הזה נכלל בין העיתונים בחדר הקריאה של בית-הספר. על כך ענה לו הסורה דוד אלרז: "לדעת הסורים אין העתון מתאים לחדר הקריאה של בית הספר".

כבונר אחד המחזורים האחרונים של בית-הספר זה אני כבוד כי לעצום לציבור את הענינים וזהו צביעות, ואילו לנסות לעצום את עיניהם של תלמידים בבית-הספר תיכון זה ממש פשע.
בוגר בית-החינוך תיכון, ירושלים

נטייה לצברית
אני עובד בתור צלם תעשייתי בחברה המייצרת כדוריות, וזהו חברת עלק המע סיקה אלפי פועלים ועובדים. נליון חג הישבעות שלום (העולם הזה 1025) עורר ענין לעצום בין כל חברי לעבודה (לא יהי דים) בתצלומי ופעור. הוא עבר מיד ליה וגם תוכנו היה נושא לויכוח לאחר תרומתי. תמונתה של הענרה במוערת הפרסום בעמוד האחורי עוררה נטייה כללית לבקר בארץ ולהיכח אס אמנם ישנם צבריות כאלה. בתצלום המצורף (ראה תמונה) אני נראה כשאני מראה את העתון לאחד הני צלמים של החברה (שמאל).

משה ברנד, ניו ברטן, תל-אביב

הקורא ברנד אינו צריך לעצור בעד חבריו מלבקד בארץ, אולם הדוגמנית רנה ויס, המופיעה במוערה האמורה, אינה צברית, אלא ילידת הונגריה.

ריח של ביזנס
אונני שייכת אלצה הרצים לראות כל דבר, אבל כשקראתי על תערוכת בתי-בונ ריאתי חובה לעצמי לבקר בתערוכה. בי כתבתם על התערוכה כתבתם כי מכיאים את תושבי המעברות במשאיות התערוכה. אינני מכינה, האם תושבי המעברות יקנו כלים מפלסטיקה וסיוו לחץ. ליעתי ירשו היה לרצון תערוכה שיראו בה כיצד לשר בית וגינה בצורה נוחה, מיושית וטבעי, ולא תערוכה שרק ריח ביזנס נודף ממנה. תנה נמרי, תלמי-מנשה

הרוך הנשי
הרשו לי למחות נמרצות על דברי סנן אלוף דינה וורט (העולם הזה 1032) כי תפקידה של החיילת בצה"ל להעניק רוד נשי לחיילים הקרביים. למקרה שתהיה לי בת לא אסכים שהיא, תעניק רוד נשי לצה"ל, כי לא לזה התכוונו מחוקקי חוק שירות חובה לבנות. לחיילות ישנם וישנם מספיק תפקידים הוגנים.
עובד גושן, עתלית

מסמטום של אסיר
כמאהה נגד אולת ידה של המשטרה, באי-סיפולה בתופעת העישון בצבור, סרבתי לשלם קנס שהוטל עלי כנגד עבירת תנועה, וזכיתי ליהנות מסמטום של אסיר.
כדאי לפקוח את עיני הצבור על הי נתיים בבית-הסוהר הישראלי. נשלחתי לבית-הסוהר רמלה, לא הורשיתי לקחת עמי כל חומר קריאה, התזונה בבית-הסוהר היתה לקויה בחסר ביחס לפירות וירקות. השימכות הנו כליות, קרועות ומתפוררות. אולם מעתי העיקרית היא, שבפני האסיר המשתחרר נפתח שער בית-הסוהר וחסל. מה יעשה אסיר שמקום מגוריו חרוק ובכיסו אין כסף? האין זה מן ההונג להחזיר את המשתחרר לנקודת מגוריו או למקום ממנו נשלח?
שלום זמיר, תל-אביב